

DURST AUTOMATICA

Navn:	Durst Automatica.
Type:	24 × 36 mm småbilledkamera.
Objektiv:	Schneider-Kreuznach Durst-Radionar 2,8/45 mm.
Lukker:	Automatisk fotoelektrisk styret trinløs Prontor-lukker: 1/4–1/300 sek.
Øvrige data:	Prontor SVS lukker uden automatik: selvudløser, B, 1–1/300 sek. Hurtigoptræk spænder lukker og indstiller tælleværk, filmspærre.
Afstandsindstilling:	1 m til uendeligt.
Vægt:	650 g.
Flg. filmhastigheder eksponeres aut.:	9-12-15-18-21-24-27 DIN.

Det er absolut spændende for en professionel fotograf at få stukket et *automatisk kamera* i hånden til anmeldelse.

For vel har man et fortrinligt øjemål, der bevisligt klarer mange tvivlsomme situationer, men det skal på den anden side heller ikke nægtes, at ingen professionel vil undvære et så simpelt og pålideligt hjælpemiddel som en belysningsmåler. Mangen modlyseksposering for slet ikke at tale om fotografering i skygge eller ved tussmørke er det i virkeligheden helt umuligt at be-

dømme fejlfrit uden en pålidelig elektrisk lysmåling.

Nu skal man altså til at koble lærdommen fra, lege begynder og lade kameraet klare de mærkværdigheder, man indlader sig på, når man ikke ved noget om noget-somhelst!

Hvordan gik så det?

Lad mig først fortælle lidt om apparatet: Durst Automatica. Det er et italiensk hel-automatisk småbilledkamera med tysk objektiv, Schneider-Radionar 2,8/45 mm.

Det adskiller sig fra andre automatiske kameraer ved, at man *alene* har koncentreret automatikken i lukkeren. Derved opnår man, at man hele tiden arbejder med en *kendt* blænder og altså er klar over sit skarphedsdybdeområde. Lukkeren er en helsynkroniseret PRONTOR SVS, der, når automatikken er tilkoblet, arbejder fuldkommen trinløs i området fra 1/4 sek. til 1/300 sek. En belysningsmåler styrer lukkeren, der således i eksponeringsøjeblikket alt efter lysforholdene kan tænkes at eks-

ponere såvel 1/53 sek. som 1/179 sek. En viser, der er synlig i et felt ovenpå kamerahuset, fortæller hvilken øjeblikkelig hastighed der anvendes. Feltet har et sort og et rødt område. Når pilen står i det røde område, d. v. s. under 1/20 sek., skal man bruge stativ – hvis man ikke er meget sikker på hånden – og det viser erfaringen, at man som regel *ikke* er!

Når man har lagt film i af en bestemt hastighed, drejer man en skala hen på det angivne nummer f. eks. 21 DIN. Dette svarer til bl. 11 – og derefter skulle automatikken klare resten – bortset fra afstandsmålingen. Denne er forøvrigt heller ikke noget problem, idet der med den ideelt valgte brændvidde, 45 mm, vil være et meget stort skarphedsområde at operere på. F. eks. går skarphedsdybden på bl. 8 (18 DIN) fra 2,8 m til uendeligt.

Automatikken kan også kobles komplet fra. I så tilfælde benytter man apparatet fuldstændigt som ethvert andet kamera. Der er indgraveret normale blænder-, tid- og afstandsskalaer, hvilket er at foretrække for de upræcise hieroglyffer, som mange fabrikanter af automatkameraer åbenbart synes er tilstrækkeligt for den uvidende hob.

Men tilbage til begynderen, der skulle ud

(fortsættes side 65)

Durst Automatica

(fortsat fra side 45)

med sit første automatkamera: han ladede det med en Kodak Plus-X, der ifølge pakningen skulle være 23 DIN/160 ASA, men da apparatet ikke har en 23 DIN indstilling, blev det stillet lidt højere, nemlig 24 DIN, idet samme begynder fik det råd af sin erfarne tvilling: hellere lidt underbelysning end lidt overbelysning. Og så gik det løs med alt det vanskelige en begynder kan komme ud for: skarpt modlys med lav sol; motiver, der var halvt i sol og halvt i skygge, helt i skygge; portrætter med forkerte baggrunde o. s. v., o. s. v., og bagefter gentoges proceduren med en 15 DIN diapositivfarvefilm.

Resultaterne var perfekte! I intet tilfælde lykkedes det at *snyde* automatikken, hverken med farve eller sort/hvid. Den kan virkelig fungere upåklageligt under alle forhold, hvor belysningsautomatikken kan registrere et udslag på måleren. Begynderen vil kunne klare sig fint, og den mere avancerede vil kunne udnytte resten af mulighederne, når han sætter mekanikken ud af spillet.

Til slut skal kun bemærkes, at objektivet tegner skarpt, at søgeren er god, at hurtigoptrækket naturligvis spænder lukkeren og stiller tælleværket frem, at udløseren er anbragt på forsiden, så aftrækket bevæger sig parallelt med den optiske akse og at prisen for DURST AUTOMATICA er kr. 525,- (med taske).

Af personlige indvendinger har jeg to: Jeg savner et par øskner til en bærerem, og jeg kunne tænke mig et lidt bedre formgivet hurtigoptræk.

von Haven.